

TURCSÁN MIKLÓS
FESTŐMŰVÉSZ

TURCSÁN MIKLÓS FESTŐMŰVÉSZ

1944., SZIL

Turcsán Miklós festőművész

1944., Szil

1964-69 között a Magyar Képzőművészeti Főiskola hallgatója, itt Fónyi Géza tanítványa. Jelenkori képzőművészetünkben kitüntetett és külön hely illeti meg Turcsán Miklós festészetét. Nem mintha viszonylagos magányossága elszigeteltté vagy különkődővé, eredetisége extravaganciává avatná munkásságát. Ámde a jelenkor uralkodó hazai irányzatai, az összefoglaló „posztmodern” jelzővel behatárolható törekvések látszólag nem befolyásolták jelenünkre autonómmá fejlődött művészi látásmódját, egyénivé alakult stílusát. Az évtizedek során konzekvensen kiépített fejlődési íve a konstruktivizmuson, a szürrealizmuson, az absztrakt expresszionizmuson is áthatoló törekvései nyomán meghatározott és csakis őrá jellemző szintézishez jutott el.

Festészete színvonalának egyik legjellemzőbb erénye a felfokozott kifejezőerő. A valóság rejtett vagy különös mozzanatai, az emberi gondolkodás fogalmilag alig rögzíthető megnyilvánulásai, a képzeletnek a tradíciókat is éltető térréumai különlegesen tág formafantáziával, komponáló találékonysággal, lendületesen és gazdagon árnyalt kolorittal ötvöződtek széles ritmusú alkotói gesztussá minden alkotásában. Igen választékos, de zavarba ejtően széles látószögű Turcsán egyedi világa. A jelenségek megidézésének áradó intenzitása sugárzik festményeiből, amelyeknek általunk történő befogadása révén különleges szépségideállal gazdagodhatunk.

Sinóros Szabó Katalin, Aszalós Endre

Turcsán Miklós művészi hitvallás

„Képeimen a síkok, vonalrendszerek kompozíciós szempontból azt a célt szolgálják, hogy a figyelmet a kép belső tartalmának megértésének irányába tereljék. A síkok gyakran mértani formát öltenek, a felszín csak azért tűnik rendezettnek, hogy elrejtse az alatta lévő gyötrő mélységeket. Céлом, hogy a festményeimmel reményt nyújtsak a befogadónak, s mindaddig, amíg ezt a vigasztaló érzést képeimmel nem tudom kiváltani. Életművem, célját tekintve tökéletlennek, beteljesületlennek tudom.

Pályakezdő éveimben megbélyegző ítéletnek számított, ha valaki a „kísérletező” gyanújába keveredett, a másként gondolkodás, útkeresés bűnébe esett. Mostanság az az érzés éltet, hogy képes vagyok még napról napra megújulni, nem beleesni a szellemi bezárkózás csapdájába. Önmagam ismétlését elkerülve egy pályakezdő friss szellemi magatartásával alkotni, ez a céлом. Az a bennem rejtőző hit éltet, hogy a lélek megőrzi gyermeki frissességét, hogy csak a test fizikai állapota jelzi a múltó éveket.

Azt remélem, hogy az évek során egyre bölcsebbé válok, a hogy ez a törekvés képeimen is tükröződik. Egy leegyszerűsödött, csak általam megvalósítható festői igazság kifejeződése az, melynek megteremtésére életemet áldozom.

Ami az évek folyamán megfogalmazódott bennem, az inkább hasonlít a szerepét végigjátszó előadó lelki állapotára, a világ dolgaihoz való hozzáállásomra, értékek megítélésére. Gondolkodásomat befolyásolja, hogy magammal hurcolom a számomra még lezáratlan, megoldatlan XX. századi problémákat. Pályakezdésem esztendeit felidézve: számunkra még érezhető, kitapintható volt az előttünk munkálkodó festő elődeink jelenléte, mely hozzásegített az önmagunkra találásra. A kiállításokat járva keresem az eltűnt, számomra egyedülálló valóságot, az áttanszponált költészetet.

Hiszem azt, hogy a művészet Teremtés. Örökösen ujjá teremteni a szellemi függetlenség által működő teremtőknek, a művészeknek a Jóisten által teremtett világunkat. Az emberiséget eszmélése óta működtető alkotói ösztöne mindig arra sarkallta, hogy az éppen aktuális világot, mely fizikailag befogadta, szellemi értelemben magáévá tegye, magyarázza és fenyegető erőit a maga módján megszelídítse. Azért küzdök nap mint nap műtermi magányomban, hogy feleletet találjak mondani munkáim révén a XXI. századi ember által felvetett kérdésekre, kiegészítve és korrigálva az általam hamisnak ítélt válaszokat.

A képek létrehozásában való fáradozás számomra a legvalóságosabb közegben működtetett realitás. Nem materialista felfogásból kiindulva, hanem lelki értelemben, miszerint testből és lélekből vagyunk teremtve, a Teremtő képmását viselve magunkon.”

Turcsán Miklós

Első borító: MINDENKOR ÉS MINDENÜTT – 1987., farost, olaj, 124x94 cm

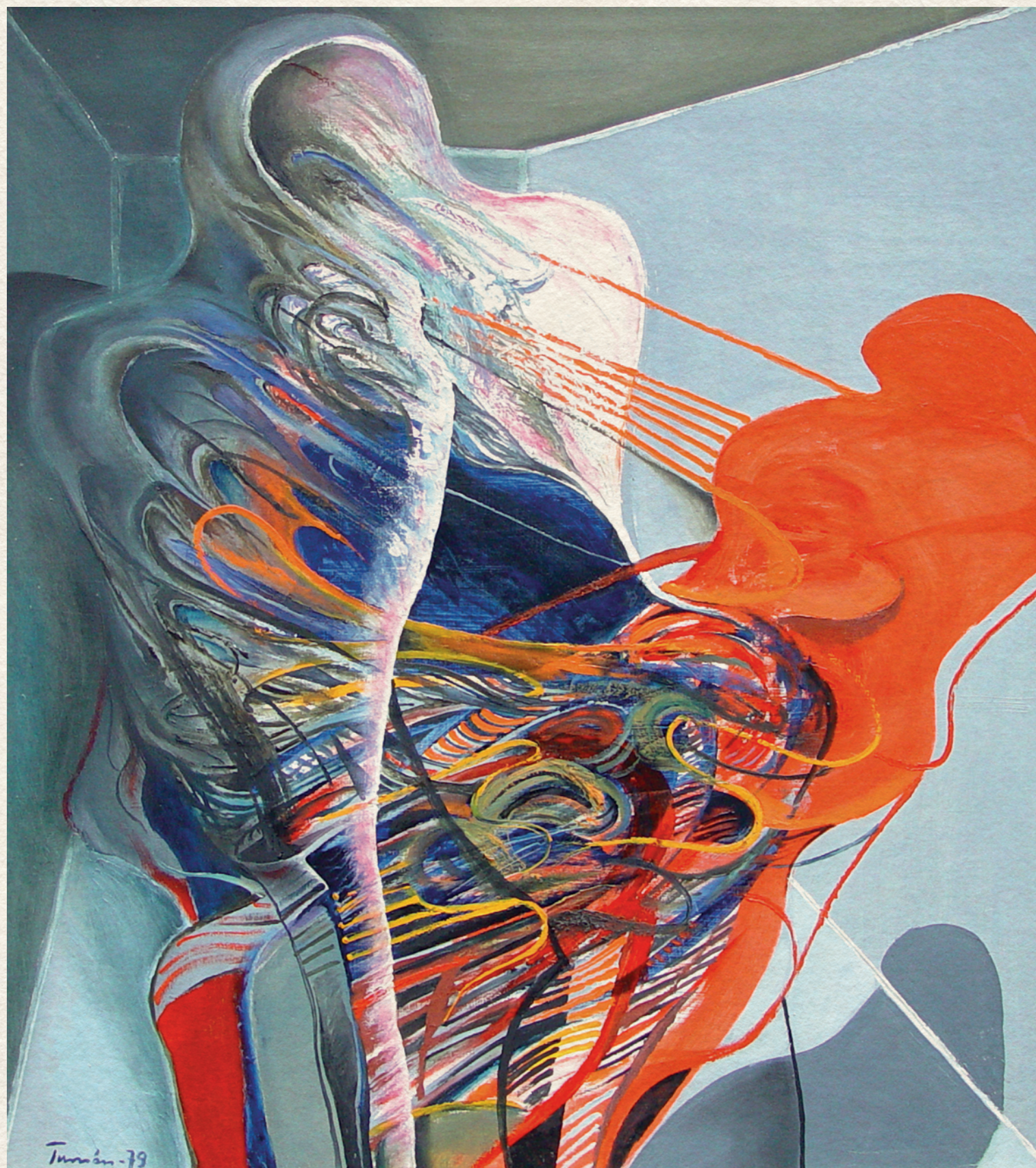
Hátsó borító: VIHARFELHŐK – 2000., farost, olaj, 110x100 cm

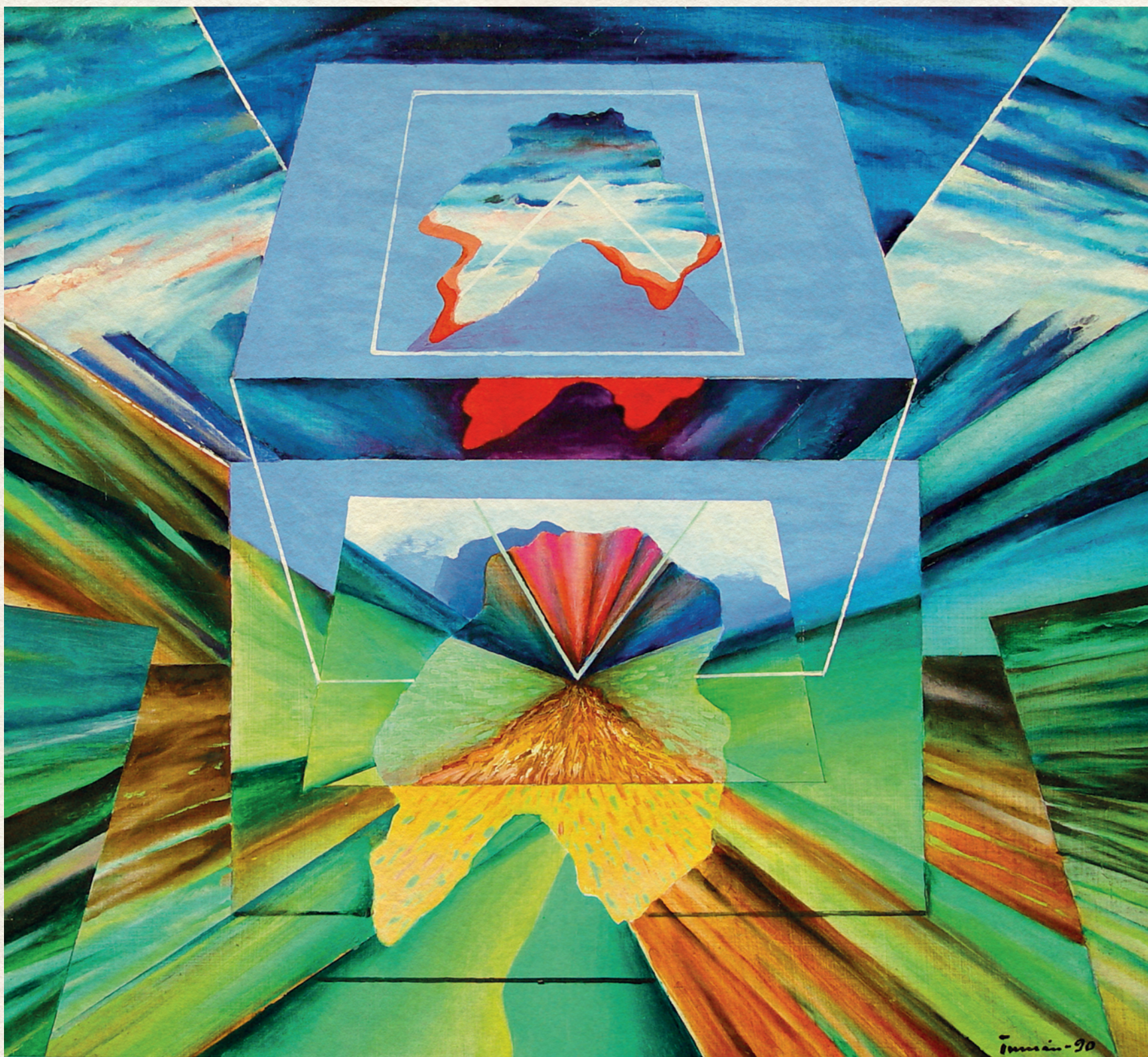
VESZTETT CSATA – 1999., farost, olaj, 100x110 cm

HOMMAGE À SAMUEL BECKETT – 1989., farost, olaj, 75x59,5 cm

ALTEREGO – 1979., farost, olaj, 93x84 cm

HOMMAGE À SALVADOR DALI II. – 1990., farost, olaj, 69x100 cm

ÉMLÉK A JÖVŐBŐL – 1973., farost, olaj, 100x73 cm

XV. STÁCIÓ – 2000., farost, olaj, 110x100 cm

BAGOLY – 1978., farost, olaj, 40x30 cm

GOLGOTA I. – 2004., farost, olaj, 122x100 cm

TETTHELY – 2001., farost, olaj, 105x96,5 cm

LÁTVÁNYTERV – 2002., farost, olaj, 131x100 cm

TURCSÁN MIKLÓS MŰTERMÉBEN - 2019.

Ez a könyv a kiadó „Kis példányszámú, print művészkönyv” sorozatának

.....

számú kötete, amely

Turcsán Miklós festőművész

alkotásaiból, 7 példányban készült.

Az 1997-től fennálló Körmendi–Csák Gyűjtemény anyagának válogatása 16 lapból áll,
kézzel merített papíron, 12 darab nyomatot tartalmaz.

Szerkesztette: Csák Ferenc művészettörténész

A kötetet tervezte: Kneisz István

A könyvet készítette: Vinczemill Papírmerítő Műhely

Kiadja: Körmendi Kiadó | Virtual Market Kft.

1055 Budapest, Falk Miksa utca 7.

www.kormendigaleria.hu | info@kormendigaleria.hu

Felelős kiadó: Dr. Körmendi Anna

2019.

TURCSÁN MIKLÓS FESTŐMŰVÉSZ KÖTETE - 2019.